

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

ในการศึกษาเรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวกับแรงจูงใจ การท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินซึ่ง ผู้ศึกษาได้ดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษารั้งนี้มีจุดมุ่งหมายมีการศึกษา เรื่อง ความสัมพันธ์ระหว่างมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวกับแรงจูงใจในการท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินซึ่ง

1. ประชากร ได้แก่ นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินซึ่งจำนวน 4,780,677 คน (กรมการท่องเที่ยว. 2554 : ออนไลน์)
2. กลุ่มตัวอย่าง นักท่องเที่ยวที่เดินทางมาท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินซึ่งจำนวน 400 คน ได้จากการคำนวณสูตรท่าโร่ายามานะ (Yamane. 1973 : 725) โดยใช้สูตรในการคำนวณหาขนาดตัวอย่างดังนี้

$$\text{สูตร } n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

เมื่อ N แทน ขนาดประชากรทั้งหมด

n แทน ขนาดของกลุ่มตัวอย่าง

e แทน ความคลาดเคลื่อนของการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

4.1 ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวรรณ อภัยวงศ์ วุฒิการศึกษา กศ.ม.

(บรรณาธิการศาสตร์) อาจารย์ประจำ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านภาษาในการวิจัย เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของข้อความที่ใช้

4.2 ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. ไพศาล วงศ์ วุฒิการศึกษา กศ.ค. (วิจัยและการประเมินผลการศึกษา) ตำแหน่ง รองคณบดีฝ่ายวิชาการ คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านสถิติ และการวัดผลและการประเมินผลการศึกษา เพื่อตรวจสอบความเหมาะสมของรูปแบบเครื่องมือ

4.3 ดร.นิศารัตน์ โชคไชย วุฒิการศึกษา ปร.ด. (บริหารธุรกิจ) ตำแหน่ง อาจารย์สาขาวิชาจัดการทั่วไป มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม เป็นผู้เชี่ยวชาญด้านโครงสร้างและเนื้อหาเพื่อตรวจสอบความครอบคลุมและความถูกต้องของแบบสอบถาม

จากนั้นผู้วิจัยทำการรวบรวมข้อมูลความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญต่อคำตามแต่ละข้อ เพื่อตรวจสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหาและวัดดูประสิทธิ์โดยใช้สถิติ IOC คือ การวัดความตรงของเนื้อหา ซึ่งหากข้อคำถามหากพนว่ามีค่า IOC ตั้งแต่ .67 ขึ้นไปทุกข้อ และตรวจสอบคำตามทั้งฉบับด้วยค่า IOC ต้องมีค่าเท่ากัน 0.67-1.00 หมายความว่าแบบสอบถามมีความเที่ยงตรงสูงสุดสอดคล้องระหว่างรายข้อคำถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย และงานวิจัยนี้มีค่า IOC อยู่ระหว่าง 0.67 – 1.00 ดังภาพนี้

5. นำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้ว ทำการทดสอบความน่าเชื่อถือ หรือความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) โดยนำไปทดลองใช้ (Try out) จำนวน 40 ชุด โดยนำไปใช้ทดลองเก็บข้อมูลกับนักท่องเที่ยวที่ถูกลัพติรัตน์ จังหวัดมหาสารคามแล้วนำแบบสอบถามนั้นมาวิเคราะห์หาค่าจำแนกรายข้อหาความเที่ยงตรงและค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ โดยการหาค่าสัมประสิทธิ์อัลฟ้า (α -Coefficient) ของ cronbach (Cronbach) ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ 0.924

6. ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการทดลองใช้ (Try out) ที่ถูกลัพติรัตน์ จังหวัดมหาสารคาม เพื่อหาคุณภาพของแบบสอบถามและนำมาปรับปรุงแก้ไข เพื่อให้แบบสอบถามสมบูรณ์และถูกต้องมากที่สุด จากนั้นจึงสร้างขึ้นเป็นแบบสอบถามฉบับจริง

7. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามไปใช้เก็บข้อมูลจากนักท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสิน รวมจำนวนทั้งสิ้น 400 คน ต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

เพื่อให้ได้ข้อมูลครบสมบูรณ์ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ดำเนินการจัดทำแบบสอบถามตามจำนวนกลุ่มตัวอย่าง
2. นำหนังสือจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคามถึงผู้รับผิดชอบแหล่งท่องเที่ยวเพื่อนำเสนอข้อมูลจากนักท่องเที่ยวในแหล่งท่องเที่ยว
3. ผู้วิจัยได้ไปเก็บข้อมูลด้วยตนเองโดยการแจกแบบสอบถามกับนักท่องเที่ยวที่มาท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินฯ ตามแหล่งท่องเที่ยวที่กำหนดไว้ โดยใช้วิธีการเก็บข้อมูลแบบบังเอิญ (Accident Sampling)
4. นำแบบสอบถามที่ได้ทั้งหมด จำนวน 400 ชุด มาตรวจความสมบูรณ์และนำไปวิเคราะห์ข้อมูลตามหลักสถิติต่อไป

การประมวลผลและการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลที่ได้รวบรวมจากแบบสอบถามด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์สำหรับรูปแบบแบ่งการวิเคราะห์ข้อมูล ได้ดังนี้

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของนักท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินฯ โดยใช้วิธีประมวลผลทางสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) โดยนำข้อมูลที่รวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติซึ่งประกอบด้วยความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ 2 และ 3 การวิเคราะห์ข้อมูลระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวและระดับแรงจูงใจ การท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินฯ โดยใช้วิธีการประมวลผลทางหลักสถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) นำข้อมูลที่รวมได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติซึ่งประกอบด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) โดยนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตาราง ควบคู่กับการบรรยายและสรุปผลการวิจัยโดยกำหนดการให้คะแนนคำตอบของแบบสอบถามดังนี้ (บัญชี ศรีสะภาด. 2545 : 99-100) ซึ่งได้แยกเป็น 2 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 ระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยว

ระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวมากที่สุด	กำหนดให้ 5 คะแนน
--------------------------------------	------------------

ระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวมาก	กำหนดให้ 4 คะแนน
--------------------------------	------------------

ระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวปานกลาง	กำหนดให้ 3 คะแนน
------------------------------------	------------------

ระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวน้อย กำหนดให้ 2 คะแนน

ระดับมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวน้อยที่สุด กำหนดให้ 1 คะแนน

จากนั้นคำนวณการหาค่าเฉลี่ยของค่าตอบแบบสอบถามโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชุม ศรีสะภาค. 2552 : 142) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง มีมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง มีมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง มีมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง มีมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ส่วนที่ 2 ระดับแรงจูงใจการท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์

ระดับแรงจูงใจการท่องเที่ยวมากที่สุด กำหนดให้ 5 คะแนน

ระดับแรงจูงใจการท่องเที่ยวนอก กำหนดให้ 4 คะแนน

ระดับแรงจูงใจการท่องเที่ยวปานกลาง กำหนดให้ 3 คะแนน

ระดับแรงจูงใจการท่องเที่ยวน้อย กำหนดให้ 2 คะแนน

ระดับแรงจูงใจการท่องเที่ยวน้อยที่สุด กำหนดให้ 1 คะแนน

จากนั้นคำนวณการหาค่าเฉลี่ยของค่าตอบแบบสอบถามโดยใช้เกณฑ์การแปลความหมายค่าเฉลี่ย (บุญชุม ศรีสะภาค. 2552) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.21 – 5.00 หมายถึง มีแรงจูงใจท่องเที่ยวอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.41 - 4.20 หมายถึง มีแรงจูงใจการท่องเที่ยวอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.61 - 3.40 หมายถึง มีแรงจูงใจการท่องเที่ยวอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.81 - 2.60 หมายถึง มีแรงจูงใจการท่องเที่ยวท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.80 หมายถึง มีแรงจูงใจการท่องเที่ยวอยู่ในระดับน้อยที่สุด

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์และผลกระทบของมาตรฐานแหล่งท่องเที่ยวกับแรงจูงใจการท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สหสัมพันธ์แบบพหุคุณ (Multiple Correlation Analysis) แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ

1. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลุ่มที่ 1 มีข้อมูล คือ คะแนนระดับมาตรฐานการท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินธุ์ ประกอบด้วย ด้านคุณภาพ

ของการท่องเที่ยว ด้านความปลอดภัยของนักท่องเที่ยว ด้านปัจจัยพื้นฐานด้านการท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยว ด้านการบริหารจัดการแหล่งท่องเที่ยวแบบยั่งยืน และด้านคุณค่าของแหล่งท่องเที่ยว

2. วิเคราะห์หาค่าสัมประสิทธิ์สัมพันธ์ระหว่างตัวแปรกลุ่มที่ 1 มีข้อมูล คือ คะแนนมาตรฐานการท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยเก้า十分 สารสินธุ์ และข้อมูลกลุ่มที่ 2 คือ คะแนนระดับแรงจูงใจการท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยเก้า十分 สารสินธุ์ ประกอบด้วย ด้านแรงจูงใจทางกายภาพ ด้านแรงจูงใจทางด้านวัฒนธรรม ด้านแรงจูงใจทางด้านระหว่างบุคคล และด้านแรงจูงใจทางด้านสถานภาพและชื่อเสียง ซึ่งใช้เกณฑ์การพิจารณาระดับความสัมพันธ์ ดังนี้ (พิพยา กิจวิจารณ์. 2549 : 219)

$r_{xy} = -1$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามสูงสุด หรือสมบูรณ์

$-0.800 \geq r_{xy} \geq -0.999$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามสูงสุด

$-0.600 \geq r_{xy} \geq -0.799$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามค่อนข้างสูงสุด

$-0.400 \geq r_{xy} \geq -0.599$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม ปานกลาง

$-0.200 \geq r_{xy} \geq -0.399$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้าม ค่อนข้างต่ำ

$-0.001 \geq r_{xy} \geq -0.199$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางตรงกันข้ามต่ำ แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์

$r_{xy} = 0$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันต่ำ

$0.001 \geq r_{xy} \geq 0.199$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันต่ำ

$0.200 \geq r_{xy} \geq 0.399$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันค่อนข้างต่ำ

$0.400 \geq r_{xy} \geq 0.599$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันปานกลาง

$0.600 \geq r_{xy} \geq 0.799$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันค่อนข้างสูง

$0.800 \geq r_{xy} \geq 0.999$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางเดียวกันสูง

$r_{xy} = 1$ แสดงว่า มีความสัมพันธ์ไปในทิศทางสูงสุดหรือสมบูรณ์

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติไว้ดังนี้

1. สถิติที่ใช้ตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

1.1 วิเคราะห์หาค่าความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม โดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างรายการข้อคำถามของแบบสอบถามกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย (Index of Item Objective Congruence : IOC) ซึ่งสูตรของ IOC มีดังนี้ (กัลยา วนิชย์บัญชา. 2546 : 213)

$$IOC = \frac{\sum R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน ดัชนีความสอดคล้อง (Index Objective Congruence)

\sum แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ

R แทน คะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญค่อคำถามแต่ละข้อ

N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

สำหรับเกณฑ์ของการให้คะแนน มีดังนี้

R = +1 หมายถึง ถ้าແນ່ໃຈວ່າ ข้อคำถามມີຄວາມສອດຄລ້ອງຕາມວັດຖຸປະສົງກົດ

R = 0 หมายถึง ถ้าໄມ່ແນ່ໃຈວ່າ ข้อคำถามມີຄວາມສອດຄລ້ອງຕາມ
ວັດຖຸປະສົງກົດ

R = -1 หมายถึง ถ้าແນ່ໃຈວ່າ ข้อคำถามມີຄວາມສອດຄລ້ອງຕາມວັດຖຸປະສົງກົດ

1.2 หาค่าอำนาจจำแนกของข้อคำถามรายข้อ ในแบบวัดแต่ละฉบับ โดยใช้สูตรสหสัมพันธ์ ดังนี้ (ปัญญา ธีระวิทยาลีศ. 2548 : 42)

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{\left[n \sum X^2 - (\sum X)^2 \right] \left[n \sum Y^2 - (\sum Y)^2 \right]}}$$

เมื่อ r_{xy} แทน	สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่าง X กับ Y
$\sum X$ แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนชุด X (คะแนนรายชื่อ)
$\sum Y$ แทน	ผลรวมทั้งหมดของคะแนนชุด Y (คะแนนรวมทั้งฉบับยกเว้นชื่อนั้น)
$\sum X^2$ แทน	ผลรวมทั้งหมดของกำลังสองของคะแนนชุด X
$\sum Y^2$ แทน	ผลรวมทั้งหมดของกำลังสองของคะแนนชุด Y
$\sum XY$ แทน	ผลรวมทั้งหมดของผลคูณระหว่าง X กับ Y แต่ละคู่
n แทน	จำนวนคู่ระหว่าง X และ Y

1.3 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability of Test) โดยหาค่าสัมประสิทธิ์แอลfa (Alpha Coefficient) ตามวิธีของครอนบาก Cronbach ซึ่งหาได้จากสูตร ดังนี้ (คัตติคิริ ปิยะพิมลสกิท. 2548 : 94)

$$r_{xy} = \frac{K}{k-1} \left[\frac{1 - \sum s_i^2}{s_t^2} \right]$$

กำหนดให้	r_a แทน	ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Alpha Coefficient)
	k แทน	จำนวนชื่อทั้งหมดของแบบสอบถาม
	s_i^2 แทน	ความแปรปรวนของคะแนนเป็นรายชื่อ
	s_t^2 แทน	ความแปรปรวนของคะแนนทั้งฉบับ

2. สถิติพื้นฐาน ได้แก่

- 2.1 ร้อยละ (Percentage)
- 2.2 ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 2.3 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์

สถิติที่ใช้ในการทดสอบความสัมพันธ์ คือ การหาค่าสัมประสิทธิ์ ทางสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (r_{xy} : Pearson Product Moment Correlation Coefficient) เพื่อแสดง ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์ระหว่างมาตราฐานเหล่านั้นท่องเที่ยวกับแรงจูงใจการท่องเที่ยว ในกลุ่มร้อยแก่นสารสินที่ ซึ่งจะมีค่าความสัมพันธ์อยู่ระหว่าง -1.00 ถึง 1.00

นอกจากนี้ได้ศึกษาความหมายของความสัมพันธ์จากค่าของสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์ ดังนี้

ถ้าหากค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ 0 แสดงว่า ไม่มีความสัมพันธ์

ถ้าหากค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์มีค่าเท่ากับ -1.00 หรือ 1.00 แสดงว่า

มีความสัมพันธ์กันสูงสุดหรือสมบูรณ์ (Perfect Correlation)

ถ้าหากค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์มีค่ามากกว่า 0 จะเป็นความสัมพันธ์ทางบวกหรือ ตัวแปร 2 ตัว แปรผันไปในทิศทางเดียวกัน

ถ้าหากค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์มีค่าน้อยกว่า 0 จะเป็นความสัมพันธ์ทางลบหรือ ตัวแปร 2 ตัว แปรผันแบบผกผันกัน คือ แปรผันในทิศทางตรงกันข้ามกัน

การหาค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์ ดังกล่าว หาได้จากสูตร ดังนี้ (พัตรศิริ ปิยะพิมล สิทธิ์. 2548 : 81)

$$r_{xy} = \frac{n \sum XY - (\sum X)(\sum Y)}{\sqrt{\left[n \sum X^2 - (\sum X)^2 \right] \left[n \sum Y^2 - (\sum Y)^2 \right]}}$$

กำหนดให้

r_x แทน ค่าสัมประสิทธิ์ทางสัมพันธ์แบบเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation Coefficient)

$\sum X$ แทน ผลรวมคะแนนมาตราฐานการท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินที่ ของตัวแปรกลุ่มที่ 1

$\sum Y$ แทน ผลรวมคะแนนแรงจูงใจการท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินที่ ของตัวแปรกลุ่มที่ 2

n แทน กลุ่มตัวอย่าง

X แทน มาตราฐานการท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินที่

Y แทน แรงจูงใจการท่องเที่ยวในกลุ่มร้อยแก่นสารสินที่